

До вх. № 18/259 від 15 липня 2024 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Орлов Олександр Анатолійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 22, частині першій статті 58, частині першій статті 62 Конституції України (конституційність) пункт 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон № 2147), згідно з яким: *„Підпункти 11 – 27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотньої дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“*.

На думку автора клопотання, пункт 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону № 2147 у частині заборони застосування пункту 10 частини першої статті 284 Кримінально процесуального кодексу України до кримінальних проваджень, внесених в ЄРДР до введення в дію Закону № 2147, тобто до 16 березня 2018 року, суперечить частині третій статті 22, частині першій статті 58, частині першій статті 62 Конституції України, оскільки звузило його право на можливість застосування закону до правовідносин, які виникли до набрання ним чинності, а також порушує принцип можливості застосування закону в зворотному часі та його конституційне право презумпції невинуватості.